

Ontslag na ziekte

1. Het verloop van de procedure

Bij brief van haar gemachtigde van 6 november 2006 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 14 oktober 2006, inhoudende de aanzegging van haar ontslag per 1 maart 2007. Bij brief van 23 november 2006 heeft de gemachtigde van appellante nadere gronden voor het beroep aangevoerd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht.

Op 25 januari 2007 heeft ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig de heer ....., secretaris van het bestuur.

Na de zitting heeft de gemachtigde van appellante bij brief van 9 februari 2007 aan de commissie bericht, dat het tussen partijen ter zitting overeengekomen overleg niet tot resultaat heeft geleid, zodat de commissie zal beslissen.

Nu een lid van de Commissie gekozen door de organisatie van personeel verhinderd was aanwezig te zijn, zal het lid jongste in leeftijd van de leden gekozen door de besturenorganisaties zich bij de beraadslaging van stemming onthouden.

2. De feiten

Appellante (geboren 29 november 1954) is op 1 januari 1974 in dienst getreden bij (de rechtsvoorgangster van) verweerster. Zij is steeds onder meer (volgens de akten is zij tevens werkzaam geweest als waarnemend hoofdleidster en adjunct-directeur) werkzaam geweest als kleuterleidster/lerares groep 1 en 2, laatstelijk met een aanstelling voor 0,8372 fte.

Appellante heeft zich op 3 februari 2005 ziek gemeld. Op 23 augustus 2005 heeft zij op advies van de bedrijfsarts haar werk volledig hervat, maar op arbeidstherapeutische basis, met handhaving van haar vervanging. Op 24 oktober 2005 heeft de bedrijfsarts appellante volledig hersteld gemeld en werd zij ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 15-25%. Op 8 november 2005 heeft appellante zich weer ziek gemeld. Sedertdien is zij volledig arbeidsongeschikt (klasse 80-100%) en heeft zij niet meer gewerkt.

In een brief van 12 september 2006 van verweerster aan appellante schrijft verweerster:

“Wij hebben bij UWV het FOA (functieongeschiktheidsadvies) aangevraagd, maar daar baseert men zich op de laatste datum van ziekmelding en men koppelt het vorige verzuim er niet aan vast, hetgeen ons inziens niet correct is. Bovendien is er al enige tijd wroefel tussen het ABP en UWV inzake het afgeven van het FOA.”

Vervolgens heeft verweerster de bestreden beslissing tot ontslag genomen, bij brief van 17 oktober 2006 aan appellante medegedeeld.

3. De beoordeling

Het onderhavige ontslag dient te worden getoetst aan de bepalingen van het Besluit ziekte- en arbeidsongeschiktheid voor onderwijs personeel primair- en voortgezet onderwijs (BZA).

Artikel 20, lid 1 en 2, van het BZA luiden als volgt:

“1. Het bevoegd gezag kan, doch niet vaker dan eenmaal in een tijdvak van drie maanden, de betrokkene doen onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek ter beantwoording van de vraag of volledige hervatting van zijn arbeid al dan niet blijvend is uitgesloten.

2. Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om de aan zijn functie-eisen te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits:

- a. deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd, en;*
- b. herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten, en;*
- c. er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.”*

Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden wanneer appellante op grond van ziekte of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan haar functie gestelde vereisten te voldoen

Verweerster houdt als eerste ziektedag 3 februari 2005 aan.

Appellante stelt zich, in navolging van het UWV, op het standpunt dat zij ziek is met ingang van 8 november 2005.

De commissie is van oordeel dat 3 februari 2005 als eerste ziektedag heeft te gelden omdat de periode tussen 24 oktober en 8 november 2005 korter is dan vier weken, zodat het daarvoor liggende ziekteverzuim ingevolge het bepaalde in art. 20, lid 4, van het BZA dient te worden samengeteld met de daaraan volgende periode. Dat het UWV zich – ten onrechte - naar aanleiding van een verzoek om een functieongeschiktheidsadvies op het standpunt heeft gesteld dat de laatste datum van ziekmelding (8 november 2005) relevant is zonder het daaraan voorafgaande verzuim in acht te nemen, doet aan het oordeel van de commissie niet af. Nu het ontslag is gegeven per 1 maart 2007 is aan het hierboven in sub a bepaalde voldaan.

Als door appellante erkend staat vast dat eveneens aan het bepaalde in artikel 20, lid 2, aanhef en sub b, van het BZA is voldaan (zie verweerschrift d.d. 23 november 2006).

Tenslotte de vraag of er voor appellante reële herplaatsingsmogelijkheden zijn (art 20, lid 2, aanhef en sub c, van het BZA).

Nu vast staat, dat appellante volledig arbeidsongeschikt is verklaard voor iedere arbeid vloeit alleen al daaruit voort, dat er nu en in de naaste toekomst geen reële herplaatsingsmogelijkheden voor appellante aanwezig zijn. Dus ook aan het hierboven in sub c bepaalde is voldaan. Dat geen FOA is afgegeven maakt in dit geval dit oordeel niet anders.

Rest nog het beroep van appellante op niet-naleving door verweerster van het bepaalde in art. 20, lid 6, van het BZA, waarin is bepaald dat de daar bedoelde aanzegging geschiedt op zijn vroegst vanaf de 18^e maand na de eerste ziektedag, in casu op zijn vroegst op 3 augustus 2006. De bedoelde (schriftelijke) aanzegging heeft plaatsgevonden op 14 juni 2006.

Hoewel dit eerder is dan op grond van art. 20, lid 6, van het BZA is toegestaan zal de commissie dit beroep van appellante niet honoreren, nu zij geen rechtens te respecteren belang bij dit beroep heeft aangevoerd en een dergelijk belang gelet op de vaststaande en nog in de naaste toekomst voortdurende volledige arbeidsongeschiktheid van appellante ook niet is gebleken.

Het voorgaande brengt mee dat het beroep ongegrond moet worden verklaard.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 16 maart 2007 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. G.M.J. Prick, mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.